

Original Article

कवी केतन पिंपळपुरे : आंबेडकरी चळवळीतील एक उत्तुंग व्यक्तिमत्व एक शोध निबंध

गोपाल श्रीकृष्णाजी मून¹, डॉ. प्रवीण बळीरामजी काळे²

¹संशोधक, मराठी विभाग, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज नागपूर विद्यापीठ, नागपूर

²मार्गदर्शक, मराठी विभाग कला वाणिज्य व विज्ञान महाविद्यालय, आर्वी

Email- gopalmoon2018@gmail.com

Manuscript ID:

सारांश

JRD -2025-170937

ISSN: 2230-9578

Volume 17

Issue 9

Pp. 202-206

September 2025

Submitted: 21 Aug. 2025

Revised: 1 Sept. 2025

Accepted: 20 Sept. 2025

Published: 30 Sept. 2025

कवि के साहित्य में लोकजीवन, संस्कृति, धर्म और समाज के विविध पहलुओं का समावेश दिखाई देता है। उनके काव्य में डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर की विचारधारा, बौद्ध दर्शन तथा समानता, करुणा और नैतिकता के मूल्यों का प्रभाव स्पष्ट रूप से झलकता है। फियागी की कविताएँ सामाजिक चेतना जगाने के साथ-साथ अन्याय और विषमता के विरुद्ध आवाज उठाती हैं। अध्ययन से यह निष्कर्ष प्राप्त हुआ है कि डॉ. फियागी का रचना-संसार मानवीय मूल्यों पर आधारित है, जिसमें व्यक्ति और समाज दोनों की प्रगतिशील चेतना पर बल दिया गया है। उनका काव्य आधुनिक मराठी दलित साहित्य की सशक्त परंपरा को आगे बढ़ाने वाला है।

मुख्यशब्द :- डॉ. सुरु फियागीकर, मराठी काव्य, दलित साहित्य, सामाजिक वास्तव, मेघदूत कविता संग्रह, मुक्तीची प्रेरणा, सामाजिक चळवळी, धार्मिक संदर्भ, लोकशाही मूल्य, साहित्यिक योगदान, स्त्रीवादी दृष्टिकोन, सांस्कृतिक जागरूकता, मानवी मूल्य सामाजिक परिवर्तन

प्रस्तावना

कवी केतन पिंपळपुरे आंबेडकरवादी चळवळीत, आंबेडकरवादी साहित्य चळवळीत आणि समता सैनिक दलात सक्रिय होते. त्यामुळे आंबेडकरवादी समाजाचे जीवन त्यांना अतिशय जवळून बघता आले. भगवान बुद्ध, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या तत्वज्ञानानुसार त्यांनी समाजव्यवस्थेचे अवलोकन, मूल्यमापन केले. आपल्या कवितांना प्रगतशिल विचारांचे वळण दिले. लोकशाहीच्या प्रागतिक भूमिकेचे त्यांच्या कवितेत समर्थन आहे, तर प्रतिगामी विचार व कृतींचा निषेध आहे. आंबेडकरवादी कविता माणसाच्या विरोधात नाही. ती माणसातल्या पशुत्वाच्या विरोधात आहे. आंबेडकरवादी कविता कोणत्याही धर्माच्या विरोधात नाही, ती माणसातल्या मानवधर्म नष्ट करणा-या धार्मिक चालीरीतींच्या विरोधात आहे.

आंबेडकरवादी कविता धर्माधतेवर रोष व्यक्त करते धर्माधता ही लोकशाहीला मारक आहे. मानवाच्या विकासाला बाधक आहे म्हणून आंबेडकरी कविता धर्माधतेवर आपला रोष व्यक्त करते हा रोष कोणाचेस वाईट चिंतीत नाही. एकुणच भारतीय समाजाची योग्य दिशेने वाटचाल व्हावी हा यामागचा व्यापक दृष्टीकोन असतो. अगोदरच समाज दुःखजर्जर आहे, शोषणाने जर्जर आहे. चुकीच्या कृतीतून पुन्हा दुःखात, शोषणात वाढ होऊ नये, हा यामागचा उद्देश आहे. आंबेडकरवादी साहित्यात, कवितेत समाजातील सर्व प्रकारच्या वाईटांवर दुःख शोषणावर बोलण्याचा अधिकार आहे. ही अधिकारीक जाणीवच आंबेडकरवादी साहित्य निर्मितीच्या मुळाशी आहे. आंबेडकरवादी लेखक, कवींची प्रेरणा आहे. टीका, रोष, विद्रोह ही आंबेडकरवादी साहित्याची वैचारिक साधने कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेला हे साध्य माहित आहे. म्हणून त्यांची कविता इकडे-तिकडे भटकत नाही. प्रस्तुत शोध निबंधात कवी केतन पिंपळपुरे यांचे आंबेडकरी चळवळीतील भूमिका व योगदान याबाबतचा सखोल आढावा घेणार आहोत.

Quick Response Code:

Website:

<https://jrdrvb.org/>

DOI:

[10.5281/zenodo.17472050](https://doi.org/10.5281/zenodo.17472050)

Creative Commons (CC BY-NC-SA 4.0)

This is an open access journal, and articles are distributed under the terms of the [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/) Public License, which allows others to remix, tweak, and build upon the work noncommercially, as long as appropriate credit is given and the new creations are licensed under the identical terms.

Address for correspondence:

गोपाल श्रीकृष्णाजी मून, संशोधक, मराठी विभाग, राष्ट्रसंत तुकडोजी महाराज नागपूर विद्यापीठ, नागपूर

How to cite this article:

मून, . गोपाल . श्रीकृष्णाजी ., & काळे, . प्रवीण . बळीरामजी . (2025). कवी केतन पिंपळपुरे: आंबेडकरी चळवळीतील एक उत्तुंग व्यक्तिमत्व एक शोध निबंध. *Journal of Research and Development*, 17(9), 202–206. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17472050>

1) केतन पिंपळापुरे यांचे जीवन व साहित्य :-

अ) लौकिक चरित्र :-

मार्शल केतन पिंपळापुरे यांचा जन्म 05 ऑक्टोबर 1965 ला पिंपळापुर, ता. राळेगांव, जि. यवतमाळ येथे झाला. भूमिहिनांच्या सत्याग्रहात समस्त पिंपळापूरकर रहिवाषी सामील झाले होते. नामांतराचा मोर्चा, बौद्धांच्या सवलतीचा मोर्चा या शिवाय अनेक मोर्चात गावातील माणसाचा सक्रीय सहभाग असायचा अशा चळवळीच्या गावात डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर व भगवान बुद्ध जयंतीला रात्रीच्या वेळेस हातात मेणबत्या घेऊन गावभर मिरवणूक निघायची अशावेळी न कळत केतन पिंपळापुरे यांचे नात समाजिक चळवळीशी जुळत गेले.

प्रकाशित साहित्य

सूर्यकंकण 1995, मार्शल रेस 2002, डेमोफून 2006, मकाबी 2012, हेमलॉक 2013, नोवल दूथ 2015

गितसंग्रह :-

गर्जा जयजयकार भीमाचा (प्रतिनिधिक), ध्वनीफित, हे स्मरण युगंधराचे, कॉरवा निळया पाखरांचा, ऋण भिमाचे, रम्य पहाट झाली.

चित्रकारिता :-

हिमाचल प्रदेश (धर्मषाळा), छत्तीसगड (रायपूर कवलनार), महाराष्ट्रात नागपूर, यवतमाळ, अमरावती, चंद्रपूर, गडचिरोली, औरंगाबाद येथे काव्यचित्र प्रदर्शन

विशेष सन्मान :-

सदस्य केंद्रीय कार्यकारी समिती, समता सैनिक दल, सदस्य समता संगर, सामाजिक संस्था, नागपूर 'दि पिपल' या चळवळीच्या वृत्तपत्राचे 20 वर्षांपासून कार्यकारी संपादक, महाराष्ट्र राज्य कास्ट्राईव कर्मचारी कल्याण महासंघा तर्फे ऑक्टोबर 2006 ला विशेष सत्कार, 1 जानेवारी 2006 ला गरूड ऑटोरिक्षा युनियन (विदर्भ प्रदेश) नागपूर तर्फे विशेष सत्कार, दि. 29 नोव्हेंबर 2008 ला पहिले आंबेडकर विद्यार्थी साहित्य संमेलनाचे अध्यक्षपद भूशविले, आदिम साहित्य समिती नागपूर तर्फे जानेवारी 2011 ला विशेष सत्कार, आनंद बुध्दविहार समिती सीताबर्डी नागपूर व्दारा आनंद गौरव पुरस्कार 2015, सांजप्रभा गझल साहित्य प्रतिष्ठान, चंद्रपूर तर्फे विशेष सत्कार, 4 एप्रिल 2015, तर 14 एप्रिल 2015 ला डॉ. आंबेडकर जयंती उत्सव समिती, घोघली (पिंपळा) तर्फे विशेष सत्कार करण्यात आला.

'सूर्यकंकण' या साहित्यकृतीला आंबेडकरी साहित्य संसद, बल्लारपूर व्दारा (घोशित) 'अन्नाभाऊ साठे उत्कृष्ट वाङ्मय पुरस्कार 2000, तर 'मार्शल रेस' या वाङ्मय कृतीला 'आंबेडकरी साहित्य अकादमी', यवतमाळ व्दारा षब्दाला काव्य पुरस्कार 2000 प्राप्त झाला.

2) केतन पिंपळापुरे यांची आंबेडकरी चळवळीतील सक्रिय सहभाग

विद्यार्थी दशेपासूनच सामाजिक सांस्कृतीक व साहित्यिक कार्यात कृतिशील सहभाग, आंबेडकरी साहित्य संमेलने, आंबेडकरी युवा परिशदा आणि जनजागृती अभियानात सहभाग नामांतर आंदोलन, मुंबई नागपूर 1993-94 रिपब्लिकन सॉलिडरीटी नागपूर 1995, मुक्तीसंगर, जनजागृती सायकल अभियान (विदर्भ , मध्यप्रदेश) 1997, आंबेडकरी महिला परिशद, भद्रावती 1998, आंबेडकरी युवा परिशद, नागपूर 1999, आंबेडकरी षतक स्वागत परिशद औरंगाबाद 1999-2000, आंबेडकरी विद्यार्थी युवक मेळावा बल्लारपूर 2000, आंबेडकरी विद्यार्थी युवक मेळावा, हिंगणघाट 2000, संविधान जागृती अभियान लॉगमार्च (1500 कि.मी.) (12 मार्च ते 7 मे 2001, चैत्यभूमी दादर ते दीक्षाभूमी नागपूर आंबेडकरी इतिहास परिशद, अमरावती 2001 आंबेडकरी शिक्षक परिशद, यवतमाळ 2002 मुक्ती कोण पथे, अभियान महाराष्ट्र मध्यप्रदेश 2002, धम्मकांती महा अभियान (धम्मकांती सुवर्ण जयंती महोत्सव) नागपूर 2006, आंबेडकरी स्वाभिमान परिशद घाटंजी 2007, आंबेडकरी चेतना परिशद, पांढरकवडा 2008, आंबेडकरी संघर्श परिशद, नागपूर 2007, धम्मकांती परिशद, वणी 2008, रिपब्लिकन सॉलिडरीटी वणी, 2007 रिपब्लिकन जनचेतना परिशद, यवतमाळ 2012 रिपब्लिकन मॅनिफेस्टो कान्फरन्स नागपूर 2012, आंबेडकरी युवा परिशद, भोपाल (म.प्र.) 2012 आंबेडकरी युवा परिशद, पांढुर्णा (म.प्र.) 2013, आंबेडकरी युवा परिशद, सावनेर (म.प्र.) 2014, रिपब्लिकन मॅनिफेस्टो कान्फरन्स भोपाळ 2014, भीमहीन संघर्श परिशद, अदिलाबाद (तेलंगणा) 2015

आयुश्याचा प्रवास सुरू झाला तेव्हापासूनच सामाजिकतेची जाण निर्माण होऊ लागली, षाळा, कॉलेजात वाचनासह चर्चा, वादविवाद, स्पर्धेच्या धामधुमीत आंबेडकरी साहित्याची ओळख होऊ लागली. बी.एससी. प्रथम वर्शाला असतांना बाबुराव बागुलांचे 'दलित साहित्य', आजचे क्रांतीविज्ञान व डॉ. यशवंत मनोहरांचे 'उत्थानगुंफा' नावाच अग्नीवादळ वाचनात आल्याने बालपणीच मनात रुजलेल्या चळवळीच्या रोपट्याला ज्वाळांच्या फांदया फुटायला सुरुवात झाली.

चळवळीच्या समर्पित असणा-या माणसांच्या सहवासामुळे आयुश्याचे सगळे संदर्भ बदलून गेले. आयुश्याच्या प्रवासात समता सैनिक दल, सदस्य समता संगर सामाजिक संस्था, नागपूर 'दी पिपल' या चळवळीच्या वृत्तपत्रात 20 वर्षांपासून कार्यकारी संपादक म्हणून भूमिका स्वीकारून जबाबदारीने कर्तव्य पुर्णत्वास नेले.

कॉलेज जीवनात बाबुराव बागूल, नामदेव ढसाळ, यशवंत मनोहर, प्रकाश जाधव, नारायण सूर्वे, उमरखवास, दुश्यंतकुमार - लक्ष्मीकांत घुमे प्रसेनजित गायकवाड, आदी कवींच्या भन्नाट कवितेने कवीला मोहित केले आणि तिथूनच त्यांच्या कवितेच्या दिशेने आषावादी प्रवास सुरू झाला.

3) केतन पिंपळपुरे यांच्या सामाजिक भान असलेल्या कविता :-

कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कविता संग्रहाचे 'डेमोफून' हे शीर्षक मराठी भाशिकांना अपरिचित आहे. 'डेमोफून'ची कथा पुढीलप्रमाणे आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या पंचावन्न्या वाढदिवसानिमित्त काही पत्रकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना भेटायला येतात. त्यावेळी त्यांच्या आग्रहावरून या देशातल्या षोशितांना संदेश देतांना ग्रीक कवी होमरच्या महाकाव्यातली कथा डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर सांगायला सुरुवात करतात त्यात डिमेटर नावाची देवता या विषाच्या उध्दाराकरिता आपण एक महापुरुष घडविला पाहिजे, या भावनेने झपाटलेली असते ती आपला वेश बदलून त्या महापुरुषांचा षोध घेत ती फिलॉस राजाच्या राज्यात येते. राजा तिला आपल्या मिटोनेरिया राणीची दासी म्हणून सेवेला ठेवतो. राणी आपल्या तान्ह्या बाळाच्या संगोपनाची जबाबादारी तिला सोपविते. दिवसभर ती त्या बाळाचे संगोपन करते आणि रात्री त्याच्या अंगावरचे सर्व कपडे काढून त्याला धगधगत्या निखा-यावर ठेवते उद्देश हा की, त्या बाळाच्या अंगात आगीची धग सोसण्याची क्षमता यावी हा कम नित्यनेमाने सुरू असतो. हळूहळू त्या बाळातही आगीची धग सोसण्याची क्षमता वाढीस लागते. एकदा सहज रात्रीच्या वेळी राणी या दासीच्या कक्षात डोकावून बघते तर आपले बाळ धगधगत्या निखा-यावर ठेवलेले दिसते. तिचे मातृहृदय कळवळून उठते. ती धावत जाऊन बाळाला निखा-यावरून उचलून जवळ घेते आणि ही कथा इथवर सांगून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर थांबतात, परंतु हे जग मात्र एका महापुरुषाला मुकलं ! त्या मुलाचे नांव असते 'डेमोफून' तात्पर्य महापुरुष आकाषातून पडत नसले तरी धग सोसल्याशिवाय ते घडत नाही. कवी केतन पिंपळपुरे यांनी आपल्या जीवनात प्रत्यक्ष दुःख षोशणाची धग सोसली षोशित, पीडित समाजाचे दुःख, षोशण पाहून त्यांचे कविमन गहिवरले आणि त्यांच्या षब्दांनी कवितारूप धारण केले. त्या कवितांचा संग्रह म्हणजे 'डेमोफून' होय.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या एका ग्रंथाचे नांव 'मुक्ती कोण पथे ?' असे आहे कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या 'डेमोफून' या कवितासंग्रहातील पहिल्या कवितेचे शीर्षक 'मुक्ती कोण पथे ?' असे आहे शीर्षकावरून कवितेतील आषयाचा आपल्याला अंदाज येतो. कवी केतन पिंपळपुरे यांना तत्वज्ञानाचा गुंतावळा जटील वाटतो. तसा तो असतोही कवी केतन पिंपळपुरे यांनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या उदयापूर्वी समाजात वर्ण, धर्मवेद, जाती आधारित जी विदारक परिस्थिती होती त्याचे वर्णन मुक्ती कोण पथे ? या कवितेच्या प्रारंभी केले आहे.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचा मुक्तिपथ आपण विवेकाच्या सहाणेवर (कुरुंदाचा दगड / खरप) घासून, तपासूनच स्वीकारला आहे. आपण या मुक्तिपथावरून चालत असल्याचे कवी कवितेतील पुढील ओळीत नमूद करतो आणि म्हणतो....देहातील रक्तवाहिण्यासारखी जटील

तत्वज्ञानाची अफलातून गुंतावळ

जन्मप्राण्याच्या आत्मरत जाळयात

गुंतला असतो प्राण

वर्ण वेदाच्या डोळयात उभे असतात

अटळ रक्तपुचितेचे तीक्ष्ण षुळ

या चतुःस्पाद ग्रंथ पंथाच्या तार्किक गदारोळात

उढत असते सदासर्वकाळ – सदा – सर्वकाळ

(डेमोफून पृष्ठ क. 1 व 2)

केतन पिंपळपुरे आषावादी कवी होते आषावादी असणे हे माणसाच्या जिवंतपणाचे लक्षण आहे. कवी नव्या युगाची आषा आपल्या कवितेत बाळगून आहे. या नव्या युगात माणसाला मनमोकळे जीवन जगता येईल. जीवनाच्या सर्व वाटांवरून माणसाचा चालता येईल, अषी आषा कवी कवितेत पल्लवित करतो.

अस्पृष्यांना त्यांचे हक्क मिळावेत म्हणून डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी स्वतःला वादळात झोकून दिले. अस्पृष्यांच्या उत्थानाकरीता ते अहोरात्र झटले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर पवित्र, षुध्द जीवन जगले असे पवित्र षुध्द जीवन सा-यांना लाभत नसते असे कवी कवितेतील पुढील ओळीत नमूद करतो आणि म्हणतो....

("बिल्डिंगच्या गच्चीवर उभे राहून

पतंगासारखी स्वप्ने उडवावी आकाषात

असे मुग्ध आयुष्य सा-यांनाच लाभत नसते

मुठभर चांदणे अंगणभर उधळून सुखांनी सावे

मनमुराद असे धुंद आयुष्य सा-यांनाच लाभत नसते.

दिवस वितळून जातो तेव्हा मुक्त होतात

जिंदगीच्या खड्डेघाषीतले ष्वास गाडीच्या धुरांनी,

हॉर्नच्या सुरांनी गजबजून जावी एखादी कारकुनी सायंकाळ

तषी प्रज्जांनी गजबजलेली असते कुणाची रूटीन जिंदगी"

(डेमोफून पृष्ठ 5 व 6)

कवी केतन पिंपळपुरे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना दिव्य पुरुष मानतात. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या डोळयात पाहिले की, आपल्याला दिव्यत्वाचा भास होतो. असे कवी सांगतो, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या विचारांवर कवी नतमस्तक होतो. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या चेह-यात कवीला षीलाचे तेज दिसते. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांनी रोखलेले बोट कवीला सांगिनीच्यापात्यासारखे चक्राकृतांना दिसते.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या तेजस्वी प्रतिमेत आपल्याला आदिविद्रोही स्पोर्टकसचा पुतळा दिसतो असे कवी सांगतो. एका हाताने स्पोर्टकस निरागस बाळाला कुरवाळत आहे तर दुस-या हातात उगारलेले तळपती तलवार आहे असे कवी कवितेत नमुद करतो कवी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांना दिव्य पुरुष वाटतात. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या डोळ्यात पाहिले की आपल्याला दिव्यत्वाचा भास होतो असे प्रतिपादन कवी 'दी मोस्ट रिमार्कबल कोलंबियन' या कवितेतील पुढील ओळीत करतो आणि म्हणतो.....

मी तुमच्या व्यक्तितत्वाचा खुदा अथवा

प्रेषित संबोधित नाही तरीही

तुमच्या डोळ्यातल्या तेजाषी नजर भिडवितांना

दिव्यत्वाचा भास होतो, बाबासाहेब !

म्हणून माझे हृदय ओघळले आहे

तुमच्या पावलांवर फुलांसारखे अलगद मी पाहतो तुमचा प्रदीप्त प्रज्ञांकित चेहरा तेव्हा पीलाचे सूर्यतेज मला तुमच्या डोळ्यात लकाकतांना दिसते. तुम्ही रोखलेले बोट मला संगिनीच्या पात्यासारखे चकाकतांना दिसते !

(डेमोफून पृष्ठ क.28-31)

भगवान बुद्धांनी दाखविलेल्या मार्गावरून चालत असतांना आपली दुःख वेदनांपासून सुटका व्हावी अशी अपेक्षा कवी तथागताजवळ 'या वेदनेचे तुझ्या पाऊली फूल व्हावे' या कवितेतील पुढील ओळीत व्यक्त करतो आणि म्हणतो

दिशांचा दाह आणि मोसमांचे नकार चुकवीत

मी उगवलो वास्तवाच्या काटेरी देठावर

पावलांना लागणा-या ठेचा चुकविण्याइतकी समज

आलेल्या वयातच कळायला लागला दुनियेच्या बदलत्या रंगाचा लपंडाव

तेव्हापासून हे आयुष्याचे रिकामे दानपात्र हातात आले.

आता मी भटकतो आहे अविरत आकांताच्या अरण्यवाटांनी

हाक दिलेल्या हरेकदारांनी ओतले माझ्या आयुष्याच्या दानपत्रात

अगणित व्यथांनी भरलेले हृदयकलष किती जपायचे ? कसे जपायचे ?

तुडूंब भरले आहे दानपात्र या खाचखळग्यांच्या वाटा अनवाणी पावलांनी तुडवीत तुझ्या जवळ पोहचायचे आहे मला डुचमळणा-या दानपात्रासह

(डेमोफून पृष्ठ क. 32-34)

खूप दिवसानंतर मुलाला गावाची, घराची आठवन आली आहे. मुलगा गावी, घरी परतत आहे. आईशी तुटलेली नाळ गावाची माती जपते. म्हणून माणसाचे मातीशी असलेले नाते कधीच तुटत नसते, असे वक्तव्य कवी कवितेत करतो. आपणही गावाची माती मुलाच्या कपाळी लावून मुलाचे स्वागत करू असे वक्तव्य बाप 'उजाड मातीचे मनोगत' या कवितेतील पुढील ओळीत करतो आणि म्हणतो.....

मृग कोसळावा धरतीवर चुकार पावसात व्हावी स्वप्नांनी पेरणी आणि ऐन भरात पावसाने दयावा दगा तसे तुझ्या येण्याचे आश्वासन !

(डेमोफून पृष्ठ क. 43-50)

कवी केतन पिंपळपुरे यांनी झोपड पट्टीतील भकास, अंधकारमय, दरिद्री, कुपोषित, अमानवीय, असुरक्षित जीवनाचे चित्रण आपल्या कवितेत केले आहे. काळोखाच्या गोघडीत पेंगुळलेली ही झोपडपट्टी अपंग अस्ताव्यस्त विस्कटलेली पाटोषी चुरगाळलेल्या चेह-याची अंगठा हरवलेली चिखलात रूतून बसलेली इथली घरं भकास सकाळ उगवते ठरल्या वेळेवर हातात हात घालून वाटा बेफिकीर बसतात. बारकी पोरं रस्त्याच्या कडेला बसून राष्ट्राच्या विकासावर बिनधास्त ठप्पे मारत असतात. फाटक्या चुली पदराने नाक दाबून जगत असतात गटारांचा वास आसमंतात मोकाट फिरतो थकलेल्या मोलकरणी सारखी सांज

(डेमोफून पृष्ठ क. 91-92)

समारोप

कवी केतन पिंपळपुरे यांनी आपल्या पिढीला समाजातील वास्तविक विदारक, दाहक, निराशाजनक परिस्थितीची जाणीव आपल्या कवितेतून करून दिली आहे. सामाजिक राजकीय आर्थिक अभावात आपल्या पिढीला जीवन जगावे लागणार आहे. पावलोपावली नकाराला सामोरे जावे लागणार आहे. वैचारिक गोंधळ माजून आहे. अशा अटीतटीच्या वेळी जो परिस्थितीवर स्वार होतो, जीवनातील वादळ झेलतो तोच आपले जीवन घडवू शकतो, असे कथन कवितेत करतो समाजात आपल्यामनासारखे घडत नसते. उगीचच कुणी उदार होत नसते. स्नेह वाटत नसते. समाजात जे काही थोडेफार चांगले दिसते ही आतून विशाने माखलेले असते प्रस्थापितांचे सानिध्य, सावली, षब्द दाहक असतात. सरळ काळजावर आघात करतात. आपल्या भावनांचा ते विचारच करीत नाहीत असे मत कवी कवितेत व्यक्त करतो.

प्रस्थापितांनी आपले, आपल्या भावी पिढ्यांचे भविष्य सुरक्षित केले आहे. प्रस्थापितांची सेवा, चाकरी करण्यातच वंचित वर्गाचे जीवन व्यतीत होणार आहे.

प्रस्थापितांपुढे सत्ता, संपत्ती, यंत्रणा लोळण घेत आहे. आपले जीवन उपेक्षित होते आहे आणि राहणार ! अशी आषंका कविता वाचता वाचता निर्माण होते. विद्रोह निर्माण करणारी परिस्थिती आणि विद्रोह मारून टाकणारी यंत्रणा यात आपण सतत भरकडत असतो. भगवान बुद्ध, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आपले मार्गदाते आहेत. परिस्थिती कितीही कठीण असली तरी लाचारी

पतकरु नका, भगवान बुद्ध, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या विचारांनी समाजाची उभारणी करण्यासाठी, समाजाला दुःखमुक्त, पोषणमुक्त करण्यासाठी सर्वांना एकत्र यावे असे आवाहन कवी कवितेत करतो.

कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेतील प्रत्येक ओळ स्वतंत्र अर्थाची आहे. त्यामुळे त्यांच्या कवितेतील प्रत्येक ओळीचा अर्थ विचारात घेतला तरच अर्थ आषयाचे धागेदोरे जुळतात.

कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेला भगवान बुद्ध आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या तत्वज्ञानाचा आधार आहे. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता लोकषाहीच्या प्रगतपील भूमिकेची समर्थक आहे. लोकषाहीला प्रतिगामीत्व बहाल करणा-यावर ती तुटून पडते. सांप्रदायिकतेवर टीका करते.

कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता समाजातील सर्व लहानसहान समस्यांची दखल घेते. व्यवस्थेला उघड करते. कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेत मानवमुक्तीचा वैचारिक ध्यास आहे.

निष्कर्ष

1. कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेत मानवमुक्तीचा वैचारिक ध्यास आहे.
2. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता विद्रोही आहे. समाजाभिमुख आहे.
3. प्रत्यक्ष जीवनानुभवाचे संदर्भ त्यांच्या कवितेत आहे. प्रत्यक्ष जीवनानुभवाचे
4. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता पोशित, पीडितांचा आवाज बुलंद करणारी आहे.
5. कवी बुद्ध धम्माचे अनुयायी असल्यामुळे त्यांची कविता धर्म सापेक्ष आहे.
6. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता चळवळीला प्रेरक आहे.
7. कवी केतन पिंपळपुरे यांच्या कवितेने मराठी कवितेचे दालन समृद्ध केले आहे.
8. मराठी कवितेची कलात्मक आणि सामाजिक बाजू कवी केतन पिंपळपुरे
9. यांच्या कवितेने अधिक बळकट केली आहे.
10. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता मानवतेच्या कल्याणासाठी आहे.
11. कवी केतन पिंपळपुरे यांनी आपल्या कवितेत स्वातंत्र, समता, न्याय व बंधुत्व अंतर्भूत केलेला आहे.
12. कवी केतन पिंपळपुरे यांची कविता आंबेडकरवादी आहे.

संदर्भग्रंथ

1. कटारे मोतीरमा "फुले आंबेडकरी साहित्य आकलन आणि आस्वाद" कैलास पब्लिकेशन, औरंगाबाद प्र.आ. 2006
2. डांगळे अर्जुन "दलित विद्रोह" ग्रंथघर प्रकाशन, मुंबई प्र.आ. 1991
3. भवरे महेंद्र "दलित कविता आणि प्रतिमा" लोकवाङ्मय गृह मुंबई
4. प्र.आ. 2012
5. मनोहर यशवंत "आंबेडकरी मराठी साहित्य" भीमरत्न प्रकाशन, नागपूर, प्र.आ. 1991
6. ढोले संदेश "आंबेडकरवादी कविता आकलन व अर्थमीमांसा **Notion**
7. **Press.com** यवतमाळ 2022
8. कांबळे उत्तम (संपा) "जागतिकीकरण मराठी कविता "परचुरे प्रकाशन मंदिर, मुंबई प्र.आ. 2009
9. पिंपळपुरे केतन सुर्यकंकण समता संग्र पब्लिकेशन, नागपूर दु.आ. 2007
10. हबीर अंगार ई. मार्शल रेस वैचारिक काव्यषिल्ल, मार्शल रेस केतन पिंपळपुरे
11. ओरके, संजय (डिसेंबर 2013) मानवमुक्तीसाठी आंबेडकरी कवितेची भूमिका, धम्मघोश, वर्ष सातवे अंक ! नागपूर वंदना संघ
12. पिंपळपुरे केतन (2006) 'डेमोफून, मै अकेला ही चला था' समता संग्र प्रकाशन, नागपूर